

F. t. l. vedr. visse strafferetlige afgørelser i Den Europæiske Union m.v.

fængselsstraf. Efter straffelovens § 33, stk. 1, kan fængsel ikke idømmes for under 7 dage.

I begge situationer vil der kunne være behov for, at retten inddrager oplysninger om den domfældte person på gerningstidspunktet ved vurderingen af, hvilken sanktioner der ville kunne idømmes efter den danske straffelovgivning for en tilsvarende lovovertrædelse. Som eksempel kan nævnes, at straffen efter § 33, stk. 3, i straffeloven ikke må overstige fængsel i 8 år for en gerningsmand, der ikke var fyldt 18 år, da gerningen blev udført. Er en person – der var under 18 år på gerningstidspunktet – idømt mere end 8 års fængsel i en anden medlemsstat, vil straffen derfor skulle tilpasses til 8 års fængsel, selv om strafferammen i den danske straffebestemmelse vedrørende den pågældende lovovertrædelse overstiger 8 år.

Hvis den domfældte på grund af sin alder på gerningstidspunktet ville have været straffri efter dansk lovgivning for en tilsvarende strafbar handling, skal der dog ses bort herfra ved tilpasning af den idømte fængselsstraf eller anden frihedsberøvende foranstaltning efter stk. 2 og 3. Den idømte sanktion skal således tilpasses, som om den domfældte havde været 15 år på gerningstidspunktet.

Hvis Danmark overtager fuldbyrdelsen af en sanktion, som er idømt for en handling, der ikke er strafbar her i landet, vil straffen ikke kunne tilpasses. Det skyldes, at der netop ikke er en straffebestemmelse i dansk lovgivning og dermed heller ikke en strafferamme. I disse situationer – der vil være sjældent forekommende – skal den domfældte derfor afsone den straf, som er idømt i udstedelsesstaten uden tilpasning. I sådanne tilfælde kan det formentlig blive særlig relevant at overveje, om der kan være anledning til at afkorte den faktiske fuldbyrdelse af straffen (afsoningen) gennem dansk rets regler om prøveløsladelse og benådning.

Efter § 29 i skal den kompetente myndighed i udstedelsesstaten underrettes om den endelige afgørelse om fuldbyrdelse af en fængselsstraf eller anden frihedsberøvende foranstaltning og om en eventuel tilpasning af fængselsstraffen eller foranstaltningen. Udstedelsesstaten vil herefter kunne trække anmodningen om fuldbyrdelse tilbage, indtil fuldbyrdelse af sanktionen påbegyndes her i landet, jf. artikel 10a i rammeafgørelsen.

Der henvises i øvrigt til afsnit III, pkt. 3.4.1, i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Bestemmelsen i *stk. 4* fastslår, at sager om fuldbyrdelse af afgørelse om fængselsstraf eller anden frihedsberøvende foranstaltning skal behandles efter lo-

vens kapitel 12, jf. lovforslagets § 1, nr. 24-27, samt de almindelige bemærkninger afsnit III, pkt. 3.3.

§ 29 c

Den foreslåede bestemmelse fastslår i *stk. 1*, at en afgørelse om fængselsstraf eller anden frihedsberøvende foranstaltning, som vedrører de i nr. 1-32 nævnte handlinger (positiv-listen), kan fuldbyrdes, selv om den pågældende handling ikke er strafbar efter dansk ret, hvis handlingen kan straffes med fængsel mv. i mindst 3 år i udstedelsesstaten. Da de lovovertrædelser, der er omfattet af positiv-listen, normalt vil være strafbare i alle medlemsstater, er den praktiske betydning af positiv-listen navnlig, at det slet ikke skal undersøges, om lovovertrædelsen ligeledes er strafbar i Danmark.

Bestemmelsens positiv-liste svarer til listen i rammeafgørelsens artikel 7, stk. 1. Visse af de handlinger, der fremgår af positiv-listen, er beskrevet på en måde, der afviger fra gældende dansk lovgivning. Det er udstedelsesstatens lovgivning, der er afgørende for, om en konkret lovovertrædelse skal anses for omfattet af listen. Det er således uden betydning, om en tilsvarende lovovertrædelse i dansk lovgivning afgrænses på en anden måde eller er beskrevet med andre ord.

Ifølge artikel 7, stk. 2, i forslaget til rammeafgørelse kan Rådet med enstemighed og efter høring af Europa-Parlamentet beslutte at tilføje andre kategorier af overtrædelser til positiv-listen. Gennemførelse i dansk ret af en eventuel udvidelse af positiv-listen vil forudsætte en ændring af loven.

Efter *stk. 2* kan fuldbyrdelse af afgørelser om fængselsstraf eller anden frihedsberøvende foranstaltning, som vedrører andre lovovertrædelser end dem, der er opført på positiv-listen eller som ikke kan straffes med fængsel i mindst 3 år efter udstedelsesstatens lovgivning, afslås, hvis den handling, som afgørelsen vedrører, ikke er strafbar efter dansk ret.

For så vidt angår lovovertrædelser vedrørende skatter, afgifter, told og valutahandel, kan fuldbyrdelse af en afgørelse ikke afslås med den begrundelse, at dansk ret ikke foreskriver opkrævning af de samme typer af skatter, afgiftskrav mv. eller indeholder samme typer af regler om skatter, afgifter mv., jf. artikel 9, stk. 1, litra b, 2. led, i forslaget til rammeafgørelse.

Afslag på fuldbyrdelse i disse situationer er fakultativt, idet hensynet til den domfældtes resocialisering eller vedkommendes situation i øvrigt kan tale for fuldbyrdelse her i landet, selv om kravet om dobbelt strafbarhed ikke er opfyldt. Det forudsættes, at den domfældtes egen motivation for overførelsen tillæg-